

παρασκευάσματα διαπιστώνουν μικροτέραν προσκλλητικότητα και χρόνον ὑπολειμματικῆς δράσεως μικρότερον.

Ἐξ ἄλλου ὁ Δόκτωρ G. Miotto (Ἰταλία) πειραματιζόμενος τὸ 1948 ἐπὶ μιᾶς σειρᾶς χαλκούχων μυκητοκτόνων καταλήγει εἰς τὰ ἑξῆς συμπεράσματα:

Ὁ Β.Π. (πυκνότης 0,5 ο) ἐπέτυχε μίαν ὀλοκληρωτικὴν προστασίαν τῆς παραγωγῆς καὶ συνιστᾷ τὴν ἐλάττωσιν αὐτῆν τῆς πυκνότητος καὶ τὴν αὐξησιν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ψεκασμῶν. Τὰ συγκριτικῶς πρὸς τὸν Β. Π. δοκιμαζόμενα παρασκευάσματα, χαλκὸς Sandoz, Rainsolfo A καὶ F, κόνις Caffaro, ἀπεδείχθησαν παραπλήσια πρὸς αὐτὸν ἀλλὰ ὄχι ἐφάμιλλα.

Τὰ ἐργαστήρια ἐρευνῆς τῶν ἰδρυμάτων καὶ τῶν βιομηχανιῶν παρασκευῆς φυτοφαρμάκων ἐπὶ ματαίῳ ἀναζητοῦσαν ἀνάμεσα ἀπὸ τὰς ἐνώσεις τῆς ἀνοργάνου χημείας νὰ εὕρουν ἕτεραν οὐσίαν δυναμένην νὰ ἀντικαταστήσῃ τὸν θεϊκὸν χαλκὸν εἰς τὴν καταπολέμησιν τοῦ περονόσπορου.

Αἱ ἐντυπωσιακαὶ ἐπιτυχιαὶ ὀργανικῶν τινῶν συνθέσεων εἰς τὴν καταπολέμησιν τῶν ἐντόμων (DDT, Lindane κ.λ.π.) ἔδωσαν ἀφορμὴν εἰς τὴν μελέτην τῆς μυκητοκτόνου δράσεως πολυαριθμῶν ὀργανικῶν συνθέσεων.

Δύο ἐξ αὐτῶν τράβηξαν ἰδιαιτέρως τὴν προσοχὴν τῶν ἀμπελοφυτῶν. Πρόκειται περὶ τοῦ Zineb (Ethylene—Bisdithi Ocarbamate de Zinc) καὶ τοῦ Captan (N. Trichlorome Thylmercapto 4. Cyclohexane 1,2 Dicarboximide) τὸ ὅποιον πρωτοπαρεσκεύασθη τὸ 1947 καὶ ἔχαρακτηρίσθη ὡς SR406.

Ὁ P. Frejal τὸ 1948 εἰς τὴν Ἀλγερίαν καὶ ὁ J. Lafon τὸ 1949 εἰς τὴν Γαλλίαν ἔθεσαν ὑπὸ πειραματικὸν ἔλεγχον τὴν μυκητοκτόνον δράσιν κατὰ τοῦ περονόσπορου τῆς ἀμπέλου τῶν δύο αὐτῶν μυκητοκτόνων.

Ἐκτοτε πολυάριθμοι εἶναι αἱ ἐργασίαι αἱ ὁποῖαι ἐδημοσιεύθησαν σχετικῶς μετὰ τὰ δύο αὐτὰ μυκητοκτόνα.

Θεωροῦμεν ἐνδιαφέρουσαν μίαν ἀνασκόπησιν τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰς σπουδαιότερας ἐκ τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν.

Οἱ D. Boubals καὶ A. Vergnes τοῦ Ἀμπελοφυτικῆς Σταθμοῦ τοῦ Montpellier τὸ 1952 ἐξετέλεσαν συγκριτικὰ πειράματα ἐπὶ τῆς καταπολέμησης τοῦ περονόσπορου συγκριτικῶς μετὰ τὸν Β. Π. 0,5—1—2 καὶ 4% πυκνότητος, μετὰ Captan 50 ο) ο πυκνότητος 0,25—0,5—1 καὶ 2 ο) ο καὶ μετὰ Zineb 65 ο) ο μετὰ 0,15—0,3—0,6—0,9 ο) ο πυκνότητα.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν προσβολὴν τοῦ περονόσπορου τῶν σταφυλῶν ὄλαι αἱ δόσεις τοῦ Captan ἀπεδείχθησαν ἀνωτέρας ἀποτελεσματικότητος ἐναντι τοῦ Β. Πολτοῦ καὶ τοῦ Zineb.

Ὁ Β. Πολτός 2 ο) ο δὲν ὑπῆρξε σημαντικῶς διάφορος τοῦ Β. Π. 1 καὶ 4 ο) ο καὶ τοῦ Zineb 0,3—0,6 καὶ 0,9 ο) ο. Ὡς πρὸς τὴν προσβολὴν τῶν φύλλων ὁ Β. Π. 2 ο) ο ἀπεδείχθη σημαντικῶς κατώτερος τοῦ Captan 1 καὶ 2 ο) ο καὶ Zineb 0,9 ο) ο, ἐφάμιλλος δὲ τοῦ Captan 0,25—0,5 ο) ο καὶ τοῦ Zineb 0,3 ο) ο.

Ὡς πρὸς τὴν μέσην κατὰ πρέμνον παραγωγὴν τοῦ Β. Π. 2 ο) ο αὐτὴ ὑστέρησε σημαντικῶς ἐναντι ὄλων τῶν πυκνοτήτων τοῦ Captan, ὑπῆρξε δὲ ἐφάμιλλος τοῦ Zineb 0,3—0,6 καὶ 0,9 ο) ο.

Οἱ αὐτοὶ ἐρευνῆται παρετήρησαν ὅτι τὸ Captan 1 καὶ 2 ο) ο ἐπροκάλεσεν ἐγκαύματα εἰς τὰ φύλλα, ἐνῶ εἰς τὸ 0,25 καὶ 0,5 ο) ο Captan τὰ ἐγκαύματα ἦσαν ἀμελητέα. Ἐπίσης παρετήρησαν πρώϊμον κίτρινισμα τῶν φύλλων εἰς τὸ Zineb.

Τὸ αὐτὸ ἔτος 1952 ὁ P. Huglin τοῦ Ἀμπελοφυτικῆς Σταθμοῦ τῆς Ἀλσατίας ὠργάνωσεν ἓν πείραμα ἀνάλογον. Αἱ παρατηρήσεις του ἦσαν